

Hans Begrundelse heraf var ganske kort, og jeg skal derfor tillade mig at citere den. Han begrundede sit Standpunkt saaledes: „Den grønlandske Handel har den Ejendommelighed at den tillige er hele Administrationen og hele Regeringen over Landet, og at der for de indfødtes eget Vedkommende hersker en fuldkommen lovløs Tilstand. At adskille Administrationen og Handelen og tillige grundlægge en lovlig Tilstand blandt de indfødte, synes derfor at være den første Betingelse for enhver Fremadskriden blandt de indfødte.“

Ud fra denne Begrundelse og de Læresætninger, som Dr. Rink havde opstillet, skred han til et Reformværk, som ogsaa til at begynde med gik rask fremad. Han fik for det første oppe i Grønland oprettet de Forstanderskaber, som jeg i Gaar havde den Ære at gøre dette Ting flygtig bekendt med i Henhold til de foreløbige Bestemmelser. Disse Forstanderskaber oprettedes forsøgsvis straks, men de fik en særlig fast Ordning i Aaret 1862 og 1872 og bleve lidt ændrede i 1881. Der findes i alt 12 Forstanderskaber, og deres Opgave er, som jeg paaviste i Gaar, dels at lede den kommunale Styrelse i Grønland, og dels have de en retlig Funktion, idet de ere Dommere i alle Grønlænderne vedkommende Sager, og dernæst skulle de administrere de betydelige Kapitaler, som Kolonikasserne raade over til Ophjælpning af Grønlændernes Forhold, til Afhjælpning af Nød og til Ydelse af Fattighjælp. Kort og godt, deres Formaal kan i det hele omfattes af dette: *De skulle vaage over de indfødte Grønlænderes Velfærd.*

Det var da i Virkeligheden Dr. Rinks Tanke, at en betydelig administrativ Virksomhed igennem disse Forstanderskaber — svarende omtrent til vore Sogneraad herhjemme, men dog med noget større Omraade — skulde udøves af Grønlændere. Her er Grunden lagt til et virkeligt Selvstyre, ved hvis videre Udvikling Grønlænderne kunde have været vakte til Selvbevidsthed og vundet Dygtighed til at raade over deres egne Anliggender. Til Selvstyret var Grunden lagt her.

Det andet Formaal, Dr. Rink havde, var at faa adskilt Handelen og Administrationen. Han vilde, at Administrationen af Grønland skulde staa direkte under Indenrigsministeriet uden det grønlandske Handelsdirektorat som Mellemed. Det fremgaar ogsaa af de foreløbige Bestemmelser, Grønlands Grundlov, i hvilken netop den grønlandske Handels Direktorat ikke en eneste Gang nævnes. Jeg beto-

nede det i Gaar, og jeg tillader mig at gentage det, thi det har den største Betydning, at i Grønlændernes Grundlov, hele Grundlaget for Regeringens Førelse i Grønland, nævnes den grønlandske Handels Direktorat ikke en eneste Gang, og denne har derfor i Henhold til Loven intet som helst med Regeringen af Grønland at gøre, og ethvert Indgreb fra den grønlandske Handels Side i Administrationen af Grønland er en Ulovlighed. Det, Dr. Rink vilde, var, at Grønlænderne skulde i videste Grad administrere deres egne Anliggender gennem deres Forstanderskaber, fra Forstanderskaberne skulde man saa, ligesom et Sogneraad gaar til Amsraadet, gaa til de to Inspektører i Grønland, hvis Stilling saa skulde være omtrent som Amtmænds, og fra Inspektørerne skulde Sagerne saa direkte gaa til Indenrigsministeriet. Men administrative Anliggender, Regeringsanliggender vedrørende Grønland havde intet som helst og har i Henhold til den bestaaende Grundlov for Grønland intet som helst at gøre i den grønlandske Handels Direktorat. Den Ordning, som den Gang blev indført, og som er den eneste lovlige endnu, er denne, at den enkelte Handelsbetjent i Grønland har Inspektoratet og dette Direktoratet og dette Ministeriet til overordnede, og Administrationen foregaar i Forstanderskaberne gennem Inspektoraterne direkte til Indenrigsministeriet. Det er den lovlige Ordning i Grønland. Men det, som nu finder Sted, er i Virkeligheden den, at den grønlandske Handel hidtil med et altid jaende Ministerium, enevældig har styret og regeret over Grønland, det er Uorden, og det er ulovligt.

Se Tanken med at adskille Handelen og Administrationen i Grønland er i Virkeligheden teoretisk gennemført, men praktisk set blev den desværre aldrig ført ud i Livet, ikke rigtig i hvert Fald. Grunden dertil var Manglen paa Interesse for Sagen her hjemme, især Mangel paa Interesse for Grønlændernes Forhold i Indenrigsministeriet. Man havde jo i Indenrigsministeriet ingen, som vare sagkyndige i grønlandske Forhold, og naar der blev grønlandske Spørgsmaal, der skulde afgøres, henvendte man sig til den grønlandske Handels Direktorat og forespurgte der, og saa rettede man sig efter, hvad det sagde. Ad den Vej voksede den grønlandske Handels Direktorat op til at have hele Myndigheden over Grønland. Dr. Rink blev efter at have været Inspektør selv Direktør for den grønlandske Handel,